

De Belangenbehartigers

deel IV

door prof. Willem W. Maduro

Eindelijk, na drie columns over de blarentrekkende capriolen van door zichzelf of de overheid benoemde belangenbehartigers in Neder-wapenland, kan ik los gaan op de overkoepelaars die er géén potje van maken, er niet met het geld van de leden vandoor gaan, er geen Stasi-methoden op na houden en niet alles en iedereen besmetten met hun afkeurenswaardige praktijken.

VVJS

Tot voor kort bekend als de NVW, de Nederlandse Vereniging van Wapenhandelaren. De Verenigde Vakspecialisten Jacht- en Schietsport hebben niet alleen hun naam veranderd, maar signalen die mij bereiken wijzen op kleine maar niettemin belangrijke veranderingen in de organisatie en het optreden naar buiten toe. Geen minuut te vroeg, trouwens. Laat ik er niet omheendraaien: lang niet alle erkenninghouders zijn aangesloten bij de VVJS. Waarom? Volgens hen omdat de contributie hoog (circa 400 euro p/j) en de return te gering is. Oké, dat is niet zo'n gekke gedachtegang aangezien het bestuur uit louter concurrenten bestaat. Geld voor een professioneel bestuur(der) is er niet. Dus is men gedwongen uit eigen gelederen een bestuur samen te stellen. Dat daar het hemd soms nader dan de rok is, laat zich raden. Wel de eigen commerciële belangen behartigen in Den Haag, maar die van de concurrent... U ziet het: niets menselijks is ook de erkenninghouder vreemd.

Ik meen echter dat er recent bij deze specifieke branche-organisatie/belangenbehartiger een andere wind is gaan waaien. Ten eerste die naamswijziging waar het woord "wapenhandelaar" niet meer in voor komt. Goeie zet want we leven nu eenmaal in politiek-correct Nederland. Ten tweede stuurt de vereniging tegenwoordig een wat ander type woordvoerder naar overleg met "justitie en politie". Met een andere manier van zakendoen. Iemand die er niet uitziet alsof hij die morgen eerst nog even snel een everzwijntje gevuld heeft, danwel tegen de wind in de kleiduifwerpmachines met perslucht heeft schoongebazen. Tja, als de overheid zich niet aan aan de wereld van legale wapens aanpast, dan maar andersom. Het is zoals het is en als het wat gladder en gelijker overkomen resultaatbevorderend werkt, why not? Just common sense.

Dat de VVJS intern heel wat oud zeer uit de niet zo produktieve NVW-periode moet wegwerken en afgehaakte en wegblijvende erkenninghouders met resultaten moet zien te overtuigen, staat buiten kijf. De nog niet zo heel lang geleden ingevoerde manier van opereren, van behartiging van het *groeps*belang, lijkt een verbetering te zijn en zal hopelijk op niet al te lange termijn zijn vruchten gaan afwerpen. Als dat de legale handel in wapens én het toezicht daarop en het beheersen ervan vergemakkelijkt, zijn alle partijen weer helemaal happy. En als de movers en shakers van de VVJS dát nou op de juiste manier weten uit te dragen, zullen notoire wegblijvers zich (weer) melden en zal de branche er alleen maar sterker door worden. En dat heeft weer positieve gevolgen voor hen waar het allemaal om draait: de sportschutters, jagers en verzamelaars.

NPSA

De Nederlandse Parcoursschutters Associatie. Goed, parcoursschieten is niet iedereen zijn ding, maar de NPSA behartigt de belangen van sportschutters die deze high intensity discipline wél met passie beoefenen, al jarenlang met net zo veel passie. Bij de internationale overkoepelaar

IPSC, bij de overheid en voor zover het mogelijk is om met slecht geïnterformeerde en graag de verkeerde kant op kijkende bullebakken te overleggen, bij de KNSA.

Parcoursschieten is zoals gezegd een intense bezigheid. Dat deze hypertogewijde community zo nu en dan onderling elkaar bijna de tent uitvecht en dat er soms tijdens een match door een R.O. een verkeerd besluit genomen wordt, mwah, niemand is foutloos. Emoties hebben en ze tonen, schijnt tegenwoordig een teken van zwakte te zijn. Ik vind dat onzin. En het is nog ongezond ook.

Waar het om gaat is de intentie, de grondtoon, de missie. De NPSA die volgens mij richting 40 jarig bestaan gaat, weet ondanks de politieke tegenwind die er soms waait (waaronder een achterbaks convenant van de minister van Justitie en Veiligheid met de KNSA om dynamisch schieten helemaal te verbieden), stand te houden. Kijk, dan doe je toch iets goed.

Dat parcoursschieten populair is en er de laatste jaren weer nieuwe (gelukkige jongere) deelnemers instromen, mag blijken aan de wedstrijden. Die zitten constant vol. Te vol zelfs, waardoor enthousiaste deelnemers soms net te laat zijn met aanmelden.

Suggereer ik nu dat de NPSA uitsluitend aan vuistvuurwapencompetitie doet? Ja, daar lijkt het wel op maar niets is minder waar. De internationale moederorganisatie IPSC kent ook geweerwedstrijden. Grootkaliber kogelgeweren, maar daar zijn in Nederland helaas geen geschikte accommodaties voor. Kleinkaliber "Mini Rifle" staat nog in de kinderschoenen en gladloopgeweren zijn in Neder-schietsportland nog steeds taboe*. Nederlanders die aan deze "IPSIK" Rifle divisie willen deelnemen, moeten noodgedwongen uitwijken naar barbaarse, volkomen losgeslagen landen als Duitsland, Oostenrijk, Slowakije...

APS

Onze hoofdredacteur gaat er nog altijd prat op dat hij bijna 30 jaar geleden als eerste over de Association for Practical Shooting publiceerde. En toen hij aan het roer van AK56 Wapenmagazine kwam te staan, heeft hij deze dynamische geweer-schutters altijd gesteund. Terecht. De mannen en vrouwen die APS destijds oprichtten, hebben hun missie nimmer uit het oog verloren: schietsportplezier organiseren voor hen die graag eens op iets anders dan een ronde schietschijf willen richten, vanuit een vast schietpunt en volgens een vast patroon.

In eerste instantie organiseerde APS de *Dynamic Service Rifle* wedstrijden zélf, maar vanwege de animo onder schietgrage riflemen groeide APS steeds meer in de rol van overkoepelaar en match-zenuwcentrum, waarbij het daadwerkelijke organiseren meer en meer door schietverenigingen zelf werd gedaan.

Het ging allemaal goed totdat de moordenaar van Alphen aan den Rijn toesloeg en dynamisch schieten dreigde verboden te worden. APS ging amen met de NPSA voor haar achterban staan, vocht, won en werd door zowel de overheid als de KNSA als belangenbehartiger erkend. Een verantwoordelijkheid die de oprichters van APS nooit hadden geambieerd maar in de praktijk al 20 jaar op zich namen. Het officiële status dwong de club die maar een paar leden had (maar heel veel donateurs) van zichzelf een heuse vereniging te maken, met ledenvergaderingen, kascontroles en wat daar tegenwoordig allemaal nog meer bij komt kijken. Die

transitie verliep nagenoeg probleemloos en heeft de missie en de happy go lucky-sfeer die APS vanaf het begin heeft gekenmerkt, niet aangetast. Best of all: de relatie tussen het bestuur van APS en de Grote Boze Overkoepelaar in Leusden waar de vereniging onder valt, is een heel werk-bare geworden. Verdacht, helemaal mee eens, maar die nuchtere Noord Hollandse mentaliteit, zo nu en dan grenzend aan eigenwijze tegendraadsheid en licht anarchisme (grenzend aan, zei ik, dus niet grensoverschrijdend) is nog altijd in de APS gelederen aanwezig. Die vrijheid-blijheid insteek, zolang het maar veilig en binnen de wet- en regelgeving blijft. De dingen niet ingewikkelder maken dan ze zijn. Wat dat betreft heeft APS vorig jaar het ingewikkelde probleem van te veel behoefte aan wedstrijden en te weinig mogelijkheden om eraan deel te nemen, middels een fraai (digitaal) systeem weten op te lossen. Het al jaren lang knagende gedoe rond inschrijven en de onvrede als leden te laat zijn met inschrijven omdat een match al volgeboekt is, is nu zo goed mogelijk geregeld. (Honderd procent perfect kan het natuurlijk nooit worden.)

De belangen lijken aldus te zijn behartigd, de route is uitgezet, het DSR-schip koerst steady in rustig, veilig vaarwater.

Is APS nu achterover gaan leunen en dik en rijk aan het worden zonder nog veel te doen? Nee, dat ambieert men niet en zolang het aan het huidige bestuur (deels bestaande uit de oprichters van toen) ligt, wordt er geen enorme pot met geld gespaard, worden geen overbodige commissies benoemd, worden er geen malle streken uitgehaald. Liever verfijnt men wat bereikt is en werkt men gestaag door aan de wat kleinere wensen die er zijn. Bijvoorbeeld het loslaten van de 30-60 regel (loop- en totaallengte) die voor geweren van kracht is.

NVBMB

De Nederlandse Vereniging ter Bestudering van Munitie en Ballistiek. De belangenbehartiger van munitieverzamelaars die er verplicht lid van zijn. Ondanks deze verplichting en ondanks de grootte van de NVBMB, is de sfeer op de bijeenkomsten doorgaans goed, wordt er onderling collectiestukken geruild en verkocht, koffie gedronken, geroddeld en gekletst. De Vereniging van Plattelandsvrouwen is er niets bij. Da's niet lullig bedoeld; de NVBMB heeft zijn ups en downs, net als iedere groepering waar het leeft en bruist en soms botst. Het mooie is dat de leden uit alle hoeken en gaten van de samenleving komen, en héél veel van hen zijn tevens lid van bijvoorbeeld een van de wapenverzamelverenigingen. Ondanks dat worden de daar woekerende stammenstrijdjes en onderlinge geschillen zelden of nooit uitgevochten op NVBMB bijeenkomsten. Alsof notoire dwarsliggers in Neder-verzameland een stilzwijgende overeenkomst hebben om zich in ieder geval op munitiebeurzen te gedragen.

De gedrevenheid en kennis over de materie die bij veel NVBMB leden aanwezig is, is verbluffend groot. En voor een aantal van hen is het munitieverzamelen niet genoeg. Natuurlijk, van de 800-plus leden (ik doe maar een gok, maar het zullen er eerder méér dan minder zijn), is het merendeel in alle rust en stilte met hun collectie bezig, maar een relatief fiks aantal van hen schrijft boeken of doceert forensische methodieken in binnen- en buitenland, reist de halve munitiewereld af, correspondeert met verzamelaars over de ganse aardbol, loopt bij munitiefabrieken binnen, produceert munitie-gerelateerde software en databanken en wat al niet.

Behartigt de NVBMB de belangen van haar leden op een effectieve manier? Mijn indruk is van wel. Er hebben zich in het verleden wel wat merkwaardige zaken voorgedaan maar op een of andere manier lopen de gemoederen zelden te hoog op, blijft het beschaafd, slijt oud zeer vrij snel. En wat mij bekend is, zijn interne perikelen eerder hilarisch dan wat anders. Wat te denken van een vooraanstaand lid dat op een gegeven moment het fenomeen "erelid" of "lid van verdienste" of iets dergelijks wilde invoeren. Hij had ook de allereerste kandidaat al in gedachten: hijzelf! En hij kreeg het nog voor elkaar ook tijdens die ALV! Da's toch lachen?

Net zo bizar en nooit helemaal duidelijk geworden is de kwestie die een

bron mij toevertrouwde, rond een compleet fort. De vereniging bleek eigendom of gebruiksrechten over een verdedigingswerk in de buurt van Arnhem te hebben verworven, was vervolgens in conflict geraakt met lokale krakers, had de controle over het fort aan een derde partij overgedaan en uiteindelijk resteerde er één schamel kamertje waar de vereniging bijeenkomsten mocht houden/een collectie mocht stallen. Het lollige: vrijwel geen der leden was van deze historie op de hoogte en toen de kwestie op een ALV naar boven kwam, waren de aanwezigen dermate verbluft dat men verzuimde naar details te vragen...

Op een of andere manier lijkt het bij de NVBMB altijd goed af te lopen en doet het bestuur bij de overheid z'n best de belangen van bommen- en granatenverzamelaars te behartigen, hun wensen kenbaar te maken en verworvenheden te borgen. Wat kan men van een behartigers méér verlangen?***

Ben ik belangenbehartigers in Neder-wapenland vergeten? Keep them Rolling? Levende Geschiedenis? De Nederlandse Vereniging van Wapenverzamelaars? En nog een stuk of wat partijen die zich of met zaken bezighouden waarvan onklaargemaakte wapens een bijzaak zijn; of met scherpe vuurwapens in de weer zijn waar geen verlof voor nodig is. Ik gun ze al het goede maar de noodzaak van goede belangenbehartiging in het kader van de Wwm lijkt minder urgent, laat staan dat ik hun wel en wee becommentarieer. Deze door mijzelf getrokken grens is best jammer want graag zou ik verstandige manier waarop de luchtbuksgemeenschap zijn belangen behartigt onder de aandacht willen brengen.

En dan zijn er nog beoefenaren van een specifieke tak van de schietsport die zich verenigd hebben. Ze bedoelen het goed maar ze lijken grote moeite te hebben met het vinden van de juiste toon, de meest effectieve manier om hun belangen te behartigen. Ik denk aan de Dutch Western Shooting Society. Hun probleem is dat de bobo's van de KNSA een pesthekel aan hun verkleedpartijen hebben. En dus worden de DWSA-activiteiten niet als discipline erkend en dus hebben de poldercowboys nog steeds geen plaatsje verworven in de wapenwet- en regelgeving. Het grote DWSA-doel - erkend worden - is sinds de oprichting in 2002 dus nog steeds niet bereikt. Wellicht uit goedgelovigheid heeft DWSA zich vorig jaar maar aangesloten bij dat bedenkelijke Landelijk Platform Legaal Wapenbezit. Aangezien dat LPLW groetendeels gerund wordt door desperado's met naar het lijkt maar één doel - "Hoe kunnen we op kosten van anderen belangrijk worden in Neder-wapenland?" - zie ik het somber in voor de Old Shaterhands en Winnetou's van de Nederlandse polders.

Noot:

**Jaren geleden organiseerde de NPSA een shotgun demonstratie aan justitie- en politieambtenaren. Die had niet het gewenste resultaat, misschien omdat men een tikkeltje te voortvarend te werk ging tijdens de demo. Dan kan zo'n bulderend shotgun best wel intimiderend overkomen. Dynamisch schieten met gladloopgeweren is dus nog steeds niet erkend in Nederland. Wellicht is het tijd voor de NPSA om weer eens een poging te wagen.*

Geloof het of niet, maar munitieverzamelaars mogen zelf geen doorsneden van munitie maken. Een huls en een bijbehorende kogel doormidden slijpen en samen met een inert slaghoedje en kruittlading met behulp van superlijm in elkaar zetten, wordt door de Nederlandse overheid als transformereren gezien. Men is kennelijk vergeten dat het begrip transformereren ooit in de wapenwet- en regelgeving is opgenomen in verband met het illegaal ombouwen van zwartkruitwapens naar nitrokalibers. Transformereren had in de Wwm dus een gans andere "lading" dan het onschuldige zelf maken van doorsneden van munitie. Wellicht dat de NVBMB weer eens een poging moet wagen om deze voor vele verzamelaars onontbeerlijke handeling weer toegestaan te krijgen.